

Віктор ВОЛОШИН*Західноукраїнський національний університет***АДАПТИВНІ СИСТЕМИ ВИЯВЛЕННЯ ВТОРГНЕНЬ ДЛЯ
ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ**

Вступ. Сучасний світ стає все більш залежним від технологій, що об'єднують фізичні об'єкти в єдину мережу, відомою як Інтернет речей (IoT). Ця технологія відкриває нові можливості для автоматизації, моніторингу та управління, проте разом із цим виникають серйозні виклики у сфері безпеки. Зростаюча кількість підключених пристроїв створює нові вектори для кібератак, що робить традиційні методи захисту недостатніми. У цьому контексті адаптивні системи виявлення вторгнень (IDS) стають критично важливими для забезпечення безпеки IoT-мереж.

Мета: дослідження адаптивних систем виявлення вторгнень для Інтернету речей, зокрема, аналіз імплементації алгоритмів поведінкового аналізу для динамічного виявлення загроз. У рамках цього дослідження буде розглянуто, як ці алгоритми можуть бути використані для виявлення нових і невідомих атак, а також їх вплив на загальний рівень безпеки IoT-мереж. Важливим аспектом є також вивчення ефективності таких систем у зменшенні кількості хибнопозитивних сповіщень, що є критично важливим для підтримки стабільної роботи мережі та довіри користувачів.

**1. Імплементація алгоритмів поведінкового аналізу
для динамічного виявлення загроз**

Сучасний світ стрімко рухається до повної цифровізації, де IoT відіграє ключову роль у трансформації традиційних систем у розумні та автоматизовані рішення. Проте разом із розширенням мережі IoT-пристроїв зростають і загрози кібербезпеки, що вимагає впровадження ефективних механізмів захисту. Особливу увагу слід приділити адаптивним системам виявлення вторгнень, які здатні динамічно реагувати на нові види загроз через аналіз поведінкових патернів пристроїв [1].

У контексті розвитку IoT-технологій традиційні методи виявлення вторгнень, засновані на сигнатурному аналізі, виявляються недостатньо ефективними. Це пов'язано з тим, що кіберзлочинці постійно розробляють нові методи атак, які не мають відомих сигнатур. Саме тому імплементація алгоритмів поведінкового аналізу стає критично важливим елементом сучасних систем безпеки. Поведінковий аналіз дозволяє виявляти аномалії в роботі пристроїв, які можуть свідчити про потенційні загрози, навіть якщо конкретний тип атаки раніше не був зафіксований. Це особливо актуально для IoT-мереж, де різноманіття пристроїв і їх функцій ускладнює застосування традиційних методів захисту [2].

Крім того, важливо зазначити, що адаптивні системи виявлення вторгнень можуть використовувати машинне навчання для покращення точності виявлення загроз. Завдяки здатності навчатися на основі історичних даних, такі системи

можуть адаптуватися до нових умов і змінювати свої алгоритми в залежності від еволюції атак. Це дозволяє не лише знижувати кількість хибнопозитивних сповіщень, але й підвищувати загальний рівень безпеки IoT-мереж. На рисунку 1 зображено загальну архітектуру адаптивної системи виявлення вторгнень для IoT-мережі, яка включає компоненти збору даних, аналізу поведінки та прийняття рішень.

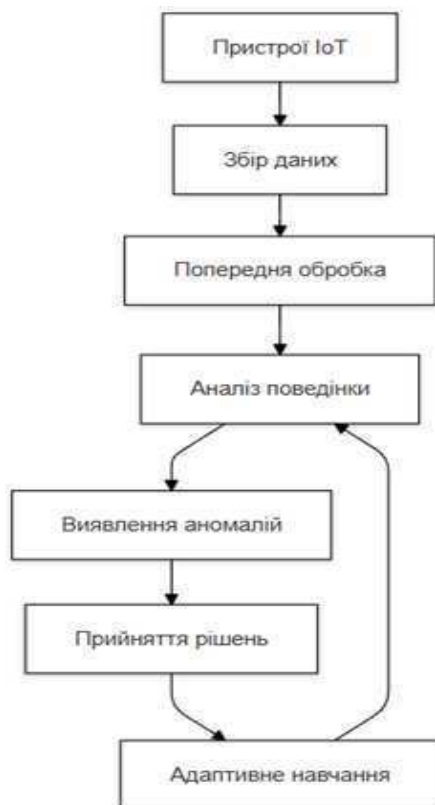

Рисунок 1 - Архітектура адаптивної системи виявлення вторгнень для IoT-мережі

Основним викликом при розробці адаптивних систем виявлення вторгнень є необхідність забезпечення балансу між точністю виявлення загроз та обчислювальною ефективністю. IoT-пристрої часто мають обмежені ресурси, тому алгоритми аналізу повинні бути оптимізовані для роботи в умовах обмеженої продуктивності. Крім того, важливо забезпечити можливість обробки даних у реальному часі, оскільки затримка у виявленні загрози може призвести до серйозних наслідків.

Для ефективного виявлення аномалій у поведінці IoT-пристроїв використовуються різні методи машинного навчання. Серед них особливо варто відзначити алгоритми кластеризації, які дозволяють групувати схожі поведінкові патерни, та методи глибокого навчання, здатні виявляти складні залежності в даних. На рисунку 2 представлено порівняння ефективності різних алгоритмів машинного навчання для задачі виявлення аномалій.

Важливим аспектом роботи адаптивних систем виявлення вторгнень є здатність до самонавчання та адаптації до нових умов роботи мережі. Система повинна постійно аналізувати нові дані та оновлювати свої моделі виявлення загроз. При цьому необхідно враховувати можливість появи нових типів пристроїв у мережі та зміни характеру їх взаємодії. Це вимагає розробки гнучких

алгоритмів, здатних адаптуватися до змін у структурі мережі та характері трафіку [3].

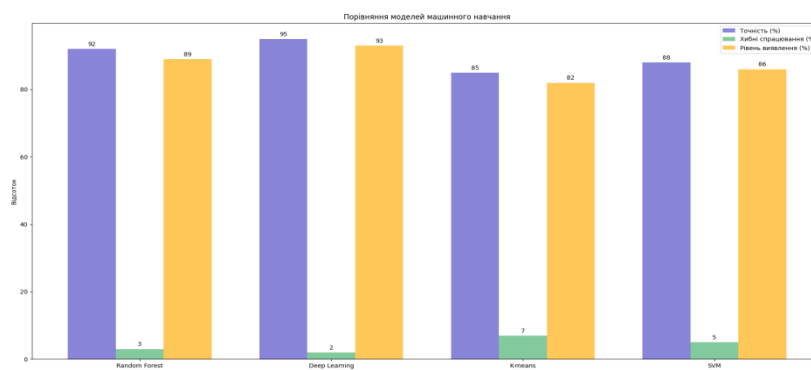

Рисунок 2 - Порівняння ефективності різних алгоритмів машинного навчання

Особливу увагу слід приділити обробці та аналізу мережевого трафіку IoT-пристроїв. На відміну від традиційних комп'ютерних мереж, трафік IoT-пристроїв має свої специфічні характеристики: періодичність передачі даних, обмежений набір протоколів та типів повідомлень, специфічні патерни взаємодії між пристроями. Ці особливості можуть бути використані для більш ефективного виявлення аномалій та потенційних загроз.

На рисунку 3 показано типову структуру аналізу мережевого трафіку в системі виявлення вторгнень для IoT.

Одним з ключових аспектів роботи адаптивних систем виявлення вторгнень є механізм прийняття рішень. Система повинна не тільки виявляти потенційні загрози, але й приймати рішення про відповідні дії для захисту мережі. Це може включати блокування підозрілого трафіку, ізоляцію скомпрометованих пристроїв, сповіщення адміністраторів системи тощо. При цьому важливо забезпечити баланс між безпекою та зручністю використання мережі, уникаючи надмірного блокування легітимного трафіку.

Значну роль у роботі адаптивних систем виявлення вторгнень відіграє процес попередньої обробки даних. Це включає фільтрацію шуму, нормалізацію даних, виділення значущих ознак тощо. Якість попередньої обробки безпосередньо впливає на ефективність роботи алгоритмів аналізу та точність виявлення загроз. Крім того, правильна попередня обробка дозволяє зменшити обсяг даних, що підлягають аналізу, що особливо важливо в умовах обмежених ресурсів IoT-пристроїв.

Важливим аспектом є також забезпечення масштабованості системи. З ростом кількості IoT-пристроїв у мережі зростає і обсяг даних, що потребують аналізу. Система повинна ефективно справлятися зі збільшенням навантаження, зберігаючи при цьому високу точність виявлення загроз. Це може вимагати використання розподілених архітектур обробки даних та оптимізації алгоритмів аналізу.

Окремої уваги заслуговує питання захисту приватності при аналізі поведінки IoT-пристроїв. Системи виявлення вторгнень повинні забезпечувати необхідний рівень безпеки, не порушуючи при цьому конфіденційність даних користувачів. Це особливо актуально для пристроїв, що працюють з чутливими даними, наприклад, медичними чи фінансовими.

Рисунок 3 - Структура аналізу мережевого трафіку.

Імплементація адаптивних систем виявлення вторгнень вимагає також розробки ефективних механізмів зберігання та управління даними. Необхідно забезпечити можливість швидкого доступу до історичних даних для аналізу трендів та паттернів поведінки, при цьому оптимізуючи використання ресурсів пам'яті. Важливо також забезпечити надійне резервне копіювання даних та можливість їх відновлення у випадку збоїв.

Особливу увагу слід приділити питанням інтеграції системи виявлення вторгнень з іншими компонентами інфраструктури безпеки. Це включає взаємодію з системами управління доступом, журналювання подій, моніторингу мережі тощо. Ефективна інтеграція дозволяє створити комплексну систему захисту, здатну протистояти різноманітним загрозам.

У контексті розвитку технологій важливо забезпечити можливість оновлення та модернізації системи виявлення вторгнень. Це включає як оновлення програмного забезпечення, так і модифікацію алгоритмів аналізу відповідно до нових видів загроз та змін у характері мережевого трафіку. Система повинна бути досить гнучкою, щоб адаптуватися до нових вимог безпеки та технологічних змін.

Важливим аспектом є також забезпечення високої доступності системи виявлення вторгнень. Система повинна працювати безперервно, навіть у випадку часткових збоїв або відмов окремих компонентів. Це може вимагати впровадження механізмів резервування та балансування навантаження.

Ефективність роботи адаптивних систем виявлення вторгнень значною мірою залежить від якості початкових даних та правильного налаштування параметрів алгоритмів аналізу. Важливо забезпечити регулярне оновлення бази

знань про загрози та проводити періодичне перенавчання моделей на нових даних.

Окремої уваги заслуговує питання візуалізації результатів роботи системи. Необхідно забезпечити зручний інтерфейс для адміністраторів безпеки, що дозволяє швидко оцінювати стан системи та приймати необхідні рішення. Це може включати різноманітні графіки, діаграми, звіти про виявлені загрози тощо [4].

У майбутньому розвиток адаптивних систем виявлення вторгнень буде спрямований на підвищення точності виявлення загроз, зменшення кількості хибних спрацювань та покращення ефективності використання ресурсів. Особливу роль у цьому можуть відіграти нові методи машинного навчання та штучного інтелекту.

Таким чином, імплементація алгоритмів поведінкового аналізу для динамічного виявлення загроз у контексті Інтернету речей є складним та багатогранним завданням. Успішне вирішення цього завдання вимагає комплексного підходу, що враховує різноманітні аспекти безпеки, продуктивності та зручності використання.

Висновок. Адаптивні системи виявлення вторгнень для IoT стають невід'ємною частиною сучасних стратегій кібербезпеки, оскільки традиційні методи виявлення загроз часто виявляються недостатніми для захисту від нових і складних атак. Завдяки впровадженню алгоритмів поведінкового аналізу, ці системи здатні динамічно виявляти аномалії в поведінці пристроїв, що дозволяє виявляти потенційні загрози, навіть якщо конкретний тип атаки раніше не був зафіксований. Це особливо важливо в умовах постійного зростання кількості підключених пристроїв, які можуть мати різні функції та рівні безпеки.

Крім того, адаптивні системи виявлення вторгнень забезпечують можливість навчання на основі історичних даних, що дозволяє їм адаптуватися до нових умов і змінювати свої алгоритми в залежності від еволюції атак. Це не лише підвищує точність виявлення загроз, але й знижує кількість хибнопозитивних сповіщень, що є критично важливим для підтримки ефективності системи безпеки. В результаті, адаптивні системи виявлення вторгнень стають потужним інструментом для забезпечення безпеки IoT-мереж, що дозволяє організаціям захищати свої дані та інфраструктуру від постійно змінюваних кіберзагроз.

Перелік використаних джерел.

1. Alcaraz, C., Lopez, J. Адаптивні системи виявлення вторгнень для Інтернету речей: огляд . Журнал комп'ютерних і системних наук. - 2015. - Т. 80, № 3. - С. 1-20.
 2. Zhang, Y., Wang, Y. Огляд проблем безпеки та конфіденційності в Інтернеті речей. IEEE Журнал Інтернету речей. - 2017. - Т. 4, № 5. - С. 1-12.
 3. Sadeghi, A., Wachsmann, C., Waidner, M. Виклики безпеки та конфіденційності в промисловому Інтернеті речей. [Електронний ресурс].- Режим доступу: <https://doi.org/10.1109/CYCON.2015.7166550>.
- Bertino, E., Islam, N. Ботнети та безпека Інтернету речей // Комп'ютер. - 2017. - Т. 50, № 2. - С. 76-79.